

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>
Rozporządzenie Bruksela II bis – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej
Rozporządzenie Bruksela II bis – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej

Szwecja

Art. 67 (a)

Nazwy, adresy i sposoby komunikowania się z organami centralnymi wyznaczonymi na podstawie art. 53:

Utrikesdepartementet Enheten för konsulära och civilrättsliga ärenden

(Departament Ministerstwa Spraw Zagranicznych do spraw Konsularnych i Prawa Cywilnego)

S-103 39 Stockholm

Telefon: +46 (8) 405 1000 (centrala) / +46 (8) 405 5005 (numer alarmowy czynny poza godzinami urzędowania)

Faks: +46 (8) 723 1176;

E-mail: ud-kc@gov.se

Art. 67 (b)

Językami akceptowanymi na potrzeby komunikowania się z organami centralnymi na podstawie art. 57 ust. 2 są język szwedzki i język angielski.

Art. 67 (c)

Na potrzeby świadectw dotyczących prawa do kontaktów z dzieckiem na podstawie art 45 ust. 2 akceptuje się język szwedzki lub język angielski.

Art. 21 i 29

Artykuł 21

Jeżeli wniosek dotyczy w całości lub w części osoby dziecka, należy go złożyć do sądu rejonowego (*tingsrätt*), zgodnie z przepisami rozdziału 21 § 1 szwedzkiego kodeksu stosunków między rodzicami i dziećmi (*föräldrabalken*).

Jeżeli wniosek nie dotyczy osoby dziecka, należy go złożyć do sądu rejonowego ujętego w wykazie zawartym w § 5 ust. 1 rozporządzenia (2005:97) określającego przepisy uzupełniające do rozporządzenia Bruksela II, właściwego dla miejsca zamieszkania strony przeciwnej, lub do sądu rejonowego w gminie Nacka, gdy strona przeciwna nie mieszka w Szwecji.

Artykuł 29

Jeżeli wniosek dotyczy w całości lub w części osoby dziecka, należy go złożyć do sądu rejonowego, zgodnie z art. 29 art. 2 rozporządzenia Bruksela II.

Jeżeli wniosek nie dotyczy osoby dziecka, należy go złożyć do sądu rejonowego ujętego w wykazie zawartym w § 5 ust. 2 rozporządzenia (2005:97) określającego przepisy uzupełniające do rozporządzenia Bruksela II, wyznaczonego zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia Bruksela II.

Art. 33

Środki zaskarżenia, o których mowa w art. 33 należy wnosić do sądu rejonowego, który wydał zaskarżane orzeczenie.

Art. 34

Środki zaskarżenia, o których mowa w art. 34 można wnosić jedynie do sądu apelacyjnego (*hovrätt*) lub do Sądu Najwyższego (*Högsta domstolen*).

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

This webpage is part of an EU quality network

Ostatnia aktualizacja: 24/01/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.